

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΓΙΑ ΤΑ 10 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ BEACH-RACKET

ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Σκοπός του αφιερώματος αυτού είναι να καταγράψει μια μεγάλη και ιστορική προσπάθεια ανθρώπων που πίστεψαν σε ένα όραμα και αφιέρωσαν ένα μεγάλο κομμάτι της ζωής τους για να δημιουργήσουν ένα άθλημα μέσα από ένα παιχνίδι.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η προσπάθεια να αποκτήσει κανονισμούς το παιχνίδι της Ξυλορακέτας και να μετρηθεί έχει αφετηρία σε κάποιες πρωτοβουλίες που πήραν ορισμένα άτομα είτε ως φυσικά πρόσωπα είτε ως σύλλογοι, η αγάπη των οποίων για το παιχνίδι τούς ώθησε να δημιουργήσουν κάποιους κανονισμούς μέσα από τους οποίους να μπορεί να βαθμολογηθεί δίκαια και αντικειμενικά το παιχνίδι της Ξυλορακέτας. Η πρώτη φορά (σύμφωνα με την μαρτυρία του Δημήτρη Αντωνόπουλου-Pasarella) που παρουσιάστηκαν κανόνες βαθμολόγησης για τη ρακέτα ήταν το 1992 όταν ο Ελληνοαμερικανός Γιάννης Πουλάκης παρουσίασε σε Μπάτη, Βούλα αλλά και στο κλειστό γήπεδο της Γλυφάδας έναν τρόπο βαθμολόγησης που βασιζόταν σε ένα ανταγωνιστικό παιχνίδι, σύμφωνα με τον οποίο ο απέναντι ήταν αντίπαλος και όχι συμπαίκτης, όπως συνηθιζόταν ως τότε. Ίσως και αυτός να ήταν ο λόγος που δεν προχώρησε μια τέτοια πρόταση. Το 1997 ξεκινούν κάποιες διοργανώσεις που ονομάζονται πρωταθλήματα ρακέτας ή τουρνουά ρακέτας. Η πρώτη διοργάνωση γίνεται στα Αστέρια της Γλυφάδας (Αύγουστος 1997) με χορηγό την D.T.K. και διοργανωτή τον Λάκη Ζώη. Ακολουθούν τρεις διοργανώσεις στη μνήμη του Δημήτρη Φερεντίνου - «αγορι». Τον Οκτώβριο του 1997 στον Μπάτη με χορηγό το «αγορι», τον Οκτώβριο 1998 στη Βούλα με χορηγό τον «Piero» και το «αγορι» και τον Ιούνιο του 1999 στον Αστέρα Βουλιαγμένης, με χορηγό το «αγορι». Και στα τρία αυτά

πρωταθλήματα την ευθύνη της διοργάνωσης είχαν οι Μαρία Παπαναστασίου, Κώστας Βαρδάκης και Αλέκος Πεσιρίδης .

Τη σκυτάλη στον χορό των διοργανώσεων παίρνει ο Ε.Ν.Ο.Α. με τους Παντελή Κατσικά , Γιώργο Παρασυράκη και Χρήστο Χριστοφή με τη βοήθεια του Κώστα Βαρδάκη, της Μαρίας Παπαναστασίου και του Αλέκου Πεσιρίδη, πραγματοποιώντας τρία πανελλήνια τουρνουά ρακέτας τον Σεπτέμβριο του 1999, τον Ιούλιο του 2000 και τον Ιούνιο του 2002 (επίδειξη).

Τον Σεπτέμβριο του 2000 ο νεοσύστατος σύλλογος Α.Ο.Ρ.Α.Α. στους Αγίους Αποστόλους στα Χανιά αναλαμβάνει να διοργανώσει την πρώτη επίσημη διοργάνωση αγώνων Ξυλορακέτας στη μνήμη του Θωμά Καρτσωνάκη, με Πρόεδρο τον Θεόδωρο Μαργαριτάκη. Ο Α.Ο.Ρ.Α.Α. με τη συμβολή του Δήμου Νέας Κυδωνίας, αγκαλιάζει όλους τους αθλητές που δίνουν το «παρών» σε αυτή τη διοργάνωση και εφαρμόζει την αρχή της φιλοξενίας σε όσους επισκέπτονται τους Αγίους Αποστόλους. Κάτι που επαναλαμβάνει με την ίδια επιτυχία στη συνέχεια και ο διάδοχός του Γιώργος Μαλινδρέτος.

Δύο προσπάθειες ακόμα το 2001 για θέσπιση κανονισμών του παιχνιδιού της Ξυλορακέτας δεν τυχαίνουν της ανάλογης αποδοχής . Η πρώτη προσπάθεια γίνεται από μια τετραμελή επιτροπή από μέλη του Μπάτη μεταξύ των οποίων και ο Δημήτρης Αντωνόπουλος (Pasarellas), με αξιολόγηση 10 κριτηρίων που αφορά το συναγωνιστικό παιχνίδι. Και η δεύτερη προσπάθεια από τη Μαρία Παπαναστασίου, που με βάση το ανταγωνιστικό παιχνίδι, φτιάχνει έναν κορμό κανονισμού πάνω στον οποίο καλούνται όλοι οι ενδιαφερόμενοι να καταθέσουν τις προτάσεις τους.

Το 2002 η Ξυλορακέτα αποκτά ακόμα έναν αθλητικό χώρο για πανελλήνιες διοργανώσεις, χάρη στον Γιώργο Κοσμά που ιδρύει τον Αθλητικό Όμιλο Ξυλορακέτας (Α.Ο.Ξ.), με έδρα την παραλία της Αιγινήτισας στην Αίγινα. Από τον Σεπτέμβριο του 2002 μέχρι και σήμερα ο Γιώργος Κοσμάς διοργανώνει ανελλιπώς αγώνες διαφόρων κατηγοριών (αγώνες επίδειξης, δοκιμαστικά για νέους κανονισμούς, πρωτάθλημα, αγώνες βετεράνων κ.α.) κρατώντας το ρεκόρ των

περισσοτέρων διοργανώσεων και αναζητώντας πάντα τρόπους για την αγωνιστική ποιότητα του παιχνιδιού της Ξυλορακέτας.

Δύο ακόμα διοργανώσεις μέσα στο 2003. Τον Ιούνιο του 2003 στην Πλαζ της Βούλας (Απολλώνιες Ακτές) με χορηγό τον «Piero» και διοργανωτή τον Σύλλογο της Ά Ακτής Βούλας. Και τον Αύγουστο του 2003 ο Α.Ο.Ρ.Α.Α. στα Χανιά σε μία ακόμα πανελλήνια διοργάνωση.

Όλοι οι αγώνες είχαν κάποια κοινά κριτήρια αξιολόγησης, ενώ σε κάθε διοργάνωση μπορούσε να προστεθεί ή να αφαιρεθεί κάτι. Στην αρχή η βαθμολόγηση γινόταν με βάση το θέαμα, τη δυναμική και τα σφάλματα (πτώσεις). Στη συνέχεια η αξιολόγηση βασίστηκε σε πιο συγκεκριμένα στοιχεία όπως: Ταχύτητα καρφίου, ευστοχία, άμυνα, κοντινό καρφί, κοντινή άμυνα, σφάλματα (πτώσεις), καρφί εν κινήσει, αλληλοκάλυψη των παικτών κ.α. Την εφαρμογή των κριτηρίων αυτών επέβλεπαν παλιοί παίκτες (βετεράνοι) που επιλέγονταν για τον σκοπό αυτό ως κριτές από τους εκάστοτε διοργανωτές.

Ύστερα από 7 χρόνια και 15 τουλάχιστον τουρνουά-πρωταθλήματα ρακέτας, με κριτήρια βαθμολόγησης να θεσπίζονται από τον εκάστοτε διοργανωτή και που ως επί το πλείστον ελάχιστα διέφεραν μεταξύ τους, το αποτέλεσμα δεν δείχνει να δικαιώνει τις προσδοκίες όσων πίστευαν ότι μέσα από αυτές τις διοργανώσεις θα προέκυπτε ο πολυπόθητος αντικειμενικός τρόπος αξιολόγησης και μέτρησης του παιχνιδιού της Ξυλορακέτας.

Ωστόσο όμως είχε γίνει κάτι πολύ σημαντικό. Η ΑΡΧΗ!! Η συνέχεια γράφεται στις 29/9/2004 στον Ε.Ν.Ο.Α.

